UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Dominica. XXIIII. post trinitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

mus iuſti indigeremꝰ amicicia. Et iō ꝯclu-
dit Ariſto. v. ethicoꝝ. ⁊ viij. ꝙ aīcicia ꝯtinet
⁊ ꝯſeruat ciuitates ⁊ leges. Et ꝑ ꝯſequens
eſt magis neceſſaria q̄ȝ iuſticia. Hec ille.
Tertio reqrunt leges ſtabilitatē duratio-
nis. hoc ē. vt nō frequēter mutenꝭ ꝑ nouas
leges. niſi ex maximis ⁊ vtiliſſimis cauſis.
Vn̄ ꝓ modica vtilitate q̄ poſſet ꝓuenire ex
lege vel ſtatuto. nō debet mutari lex antiq̄
ſiue antiquū ſtatutū. Diſputat Ariſtol. ij.
politicoꝝ. Utrū liceat mutare leges anti-
quas. Et rn̄det ꝙ nō. qꝛ h̄ eſt debilitare le-
gis virtutē. ⁊ aſſueſcere hoīes ad paruipē-
dendū ⁊ non curandum leges principum.
Hinc dicit ipē ꝙ qui frequenter leges mu-
tant plus nocēt q̄ȝ ꝓficiūt. Si ꝟo alique le-
ges cōtinerēt manifeſtā ꝑniciē ciuitatꝭ. de
maturo cōſilio poſſent mutari. Sicut eſt
lex apud quoſdā gentiles ꝙ vxores pn̄t vē-
di ꝓ ferro. Et dicit Valeriꝰ li. ij. de inſtitu-
tis Marſilieꝰ. ꝙ in coꝝ ciuitate ſeruabaꝭ
gladius q̄ noxij iugulabanꝭ. ita rubigioſuſ
ꝙ vix ad h̄ miſteriū ſufficiebat. Et lex moy-
ſi data ē in tabulis lapideis. Lex ꝟo roma-
noꝝ in duodecim tabulis eburneis ſcri-
pta erat. vt refert trogus pompeius li. iij.
de ligurgo. Que oīa ſignificabāt legis du-
rationē ⁊ ſtabilitatē ꝑpetuā. Quarto leges
requirūt equalitatē diſtributiōis ⁊ menſu-
re. vt vicȝ oībꝫ eq̄liter ſint cōmunes q̄ ſunt
eiuſdē ꝯditionis. vt q̄d vni licet oībꝫ liceat.
q̄d vni ē interdictū. oībꝫ ſit illicitū eiuſdem
ꝯditiōis. Et iō qui ꝯſtituūt ciuitatē ex ineq̄-
libꝫ ꝑſonis neceſſario deſtruūt ordinem ⁊
pulchritudinē reipublice. q̄ ſtat in diuerſo-
rū graduū ꝯuenienti ꝓportione. vt dicꝭ Aug.
xix. de ciuita. dei ca. xiij. Et pax oīm reꝝ eſt
trāquillitas ordinis. Ordo ꝟo eſt parium
diſpariūq̄ȝ reꝝ ſua cuiq̄ȝ loca tribuens di-
ſpoſitio. Et ꝑ ꝯn̄s vbi ē oīmoda diſꝑitas
ibi nullus ē ordo. Iſta ḡ princeps ⁊ rector
debet attēdere ſi vult digne ꝓſidere. ⁊ debi-
te regere ꝑplm ſibi ſubiectuȝ. cū quo ſimul
coronā poſſit ꝯſequi ſempiternā. Ad quaȝ
nos ꝑducat pater ⁊ filiꝰ ⁊ ſſ. Amen.

Dominica. XXIIII. poſt trinitatis. I. Sermo CXXX.

Ecce princeps unꝰ acceſſit ad ieſum. ⁊ adorabat eum dicēs. Dn̄e filia mea mō defūcta eſt Math. ix. ca. Qm̄ vt ait Iſido lib. ij. de
ſummo bono ca. xxiij. Pctm̄ hoīs eſt q̄ſi
q̄ddā vinculū ⁊ q̄ſi q̄dā cathena q̄ pctōr te-
nenꝭ ꝯſtrictus. ita vt ab ea nequaq̄ȝ euelli va-
leat. niſi dīna gr̄a manū iacentis apprehen-
dat. Hec ille. Ex q̇bꝫ ꝟbis ptȝ ꝙ hō ꝑ ſe pt
cadere in pctm̄. ſed ꝑ ſe non pōt reſurgere.
Iuxta illud ꝓphe Oſee. xiij. Perditio tua
ex te eſt iſrl̄. tm̄modo auxiliū tuum ex me.
Vn̄ qꝛ pctōr ex ſe nō merenꝭ accedere ad de-
um ꝓ impetrāda ſibi gr̄a q̄ remitterenꝭ ei
pctā. neceſſe ē vt ab alio iuuenꝭ q̄ ē in gr̄a. De
quo ſub figura dꝛ. iij. Regū. xiij. vbi Iero-
boam cui manꝰ aruerat petiuit ꝑ ꝓphetā di-
cens. Deꝑcare faciē dn̄i dei tui. ⁊ ora ꝓ me.
vt reſtituanꝭ manꝰ mea mihi. Sic ad petiti-
onē reguli ſananꝭ filiꝰ eius a febre Ioh. iiij.
Et ad fidem alioꝝ ſananꝭ paraliticus. vt dꝛ
Math. ix. Sic ad petitioneȝ Centuriōis
curanꝭ ſuus Math. viij. Et ad fletꝰ ⁊ ad la-
crimas vidue ſuſcitanꝭ filius Lu. vij. In q̇-
bus oībꝫ oſn̄dinꝭ ꝙ ad curationeȝ pctōꝝ. ne-
ceſſaria ē interceſſio eccīe militātis. vt dicit
Ambꝛ. Niſi vnitas eccīe ſuccurrat. niſi q̄d
deeſt pctōri ſua orōne cōpleat. de manibꝫ
inimici non eripienꝭ aīa mortui. In ſignū
ḡ huiꝰ iſte ꝑnceps acceſſit ad ieſum ꝓ reſu-
ſcitatione filie ſue ſic dicunt verba nr̄i the-
matis. Ecce ꝑnceps ⁊c. In illo tp̄e Lo-
quente ieſu ad turbas. Ecce ꝑnceps acceſ-
ſit ad ieſum ⁊ rogabat eū di. Dn̄e filia mea
⁊c. In q̇bꝫ verbis tria tangunꝭ. Primo nāq̄ȝ
deſcribinꝭ ꝑncipis huiꝰ deuota ſuſcitatiōis
poſtulatio Cū dꝛ. Acceſſit ⁊ adorabat. Se-
cūdo oſn̄dinꝭ filie corꝑalis recens mortifica-
tio. qꝛ filia mea mō defuncta ē. Tertio de-
ſcribinꝭ ſaluatoris queȝ ꝑnceps poſtulabat
miſeratio Cum dꝛ ad Ieſum. A

Dixi primo ꝙ in ver. pre. deſcribinꝭ principis
huiꝰ deuota ſuſcitatiōis poſtulatio Cū dꝛ.
Acceſſit ⁊ adorabat. Iſte ꝑnceps multū ſe
reuererēter ad xp̄m habuit. iō vitā filie impe-
trauit. Nā nō ꝑ nūcios. non ꝑ lr̄as. ſed ꝑ ſe
acceſſit. ⁊ accedēs adorabat. Que duo mul-
tū valent ad impetratiōem curatiōis ſpūa-
lis aīe. Pro q̄ ſciēdū ꝙ hō ꝑ pctm̄ recedit
longe a deo. ⁊ accepta portiōe bonoꝝ natu-
raliū ⁊ ḡtuitoꝝ ꝯſumit eā cū demonibꝫ. vt
dꝛ de filio ꝓdigo Luc. xv. Iō ſi impetrare
dȝ ſalutē dȝ ipē appropinq̄re ⁊ accedere ad
deū ꝑ hūilitatē ⁊ cordis deuotionē. Circa
q̄d tria ſunt ꝯſideranda. Primo q̄lꝭ pctōr a

deo recedit. Scđo ǭlit accedit. Tertio ǭliter adorat ipe vel alij p eo. De pmo quõ recedit pctõr a deo eſt ſciedũ q ſeptẽ modis recedit hõ pctõr a deo. Primo p gulã. ſic pmꝰ nr̃ parẽs receſſit a deo. ⁊ filij eiꝰ poſtea. Qđ fit cũ p gulã bonis tpalibꝫ abutit̃. de q̃ Deut. xxxij. dr. Incraſſatꝰ eſt dilectꝰ ⁊ recalcitrauit. et receſſit a deo ſalutari ſuo. O q̃ multi hodie iſto vicio laborãtes recedũt a deo. Sic patz de illis q̃ in tabernis q̃tidie vorant ⁊ bibũt. q̃rũ vẽter deꝰ eſt. ⁊ glã eoꝝ in ꝯfuſionẽ ipoꝝ. Scđo recedit a deo peccator p luxuriã ſicut filiꝰ pdigus Lu. xv. Qui recedẽs a pr̃e ꝯſumpſit ſubam ſuã viuẽdo luxurioſe. ⁊ adheſit vni ciuiũ. ⁊ pauit porcos. Sic luxurioſi exponũt bona. corpꝰ ⁊ aĩam. opes ⁊ famã pdũt. ⁊ patriã ſuã celeſtem. Sed talit̃ recedentibꝫ dr Hiere. xvij. Maledictꝰ hõ q̃ ꝯfidit in hoĩe. ⁊ ponit carnẽ brachiũ ſuũ ⁊ a dño recedit cor eiꝰ. Tertio recedit p auariciã. ſic Eſau a iacob Geneſ. xxxvj. Abijt eſau in alteraz regionẽ. receſſitq; a fratre ſuo iacob. Diuites em̃ erãt valde ⁊ ſil' habitare nõ poterãt. nec ſuſtinebat eos terra pegrinatiõis eoꝝ p̃ multitudine gregum. Sicut em̃ aues predatorie nunq̃ ſil' ꝯgregant̃. ſed magĩ ſoliuage ſunt. Ita nec diuites ſeſe cõpatiunt̃. nec intra ſe ꝯtractus faciũt. ſʒ eoꝝ cogitatiões ꝯtractꝰ ⁊ fraudes ꝯuertunt̃ in pauperes Sap. iij. Impij aũt ſm̃ q̃ cogitauerũt correptionez hẽbunt. q̃ neglexerũt iuſtũ ⁊ a dño receſſerũt. Fraudes em̃ machinant̃ in corde. iniſticiã negligũt in ope. ⁊ a dño recedũt non cõpatiẽtes ei in paupe. Quarto recedit hõ a deo p irã. ſic Cayn receſſit a dño Sap. x. A ſapia receſſit impiꝰ in ira ſua. Iſti ſũt ſicut aĩalia ſilueſtria. q̃ cũ receſſerit ab hoĩbꝫ mutant̃ in brutalẽ ferocitatez. Ita iracũdi cũ recedũt a fraterna caritate p odiũ. mutant̃ in beſtias p crudelitatẽ. vñ Seneca. Ferina rabies ẽ ſanguĩe ⁊ vulnere letari. ⁊ a vero hoĩe in aĩal trãſire ſilueſtre. Quĩto recedit̃ a deo p inuidiã. ſic ſaul a dño. j. Regũ. xvj. Spũs dñi receſſit a ſaul ⁊ exagitabat eũ ſpũs nequã. Nunq̃ em̃ deꝰ recedit ab hoĩe niſi ipe pus recedat a deo. Spũs nequã diabolꝰ eſt q̃ temptat p inuidiaz. vñ maxie habet diabolꝰ ptãtẽ ſup inuidos. qr inuidia pmũ eſt viciũ diaboli Sap. ij. Per inuidiã diaboli mors intrauit in orbẽ terrarũ. imitant̃ aũt illũ q̃ ex pr̃e illiꝰ ſunt. Eſt aũt peſſima ꝯſuetudo hꝰ receſſus. qr inuidꝰ nunq̃ hʒ recedendi ab alio p inuidiaz aliquã iuſtã rõnẽ. ſed ĩuenit ſibi occaſionem. Vñ Prouer. xviij. dr. Occaſiões q̃rit qui vult diſcedere ab amico. Sic fecit ſaul dicens. Mihi dederũt mille. ⁊ dauid decem milia. Sexto recedit a deo p accidiã. qr tediũ ẽ ⁊ anxietas cordis cũ animꝰ remittit̃ a feruore ſpũali. credẽs nihil pficere ĩ pnia dolet ſe deſtitutũ grã. incertus eſt de ſtatu ſuo. incertꝰ eſt de pſeuerãtia et pmio. Sic receſſerũt filij iſrl' in deſerto. Et dr de illis Lu. viij. q ad tps credũt. ſed tpe temptationis recedunt. Septimo recedit hõ a deo p ſupbiã. ſic dathan ⁊ abiron receſſerunt a moyſe. Nume. xvj. Ecci. x. Initiũ ſuperbie hoĩs ẽ apoſtatare a deo. qm̃ ab eo q̃ fecit illum receſſit cor eiꝰ. Ecce q̃ dãnabilis ẽ iſte ſeptuplex receſſus pctõꝝ a deo. Sʒ qr deꝰ nõ vult mortẽ pctõris. ſed vt magĩ ꝯuertat̃ ⁊ viuat. Vñ ipe vult vt accedamꝰ ad eũ ſic hortat̃ Ps. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini ⁊ facies vr̃e nõ ꝯfundent̃. Ps. xxxiij. Iſte aũt acceſſus nõ eſt corpalis. ſed mentalis. Non em̃ fit p greſſum pedũ. ſed affectuum bonoꝝ. vt dicit Iſi. li. ij. de ſũmo bono cap. xiiij. Et qr ſm̃ Innocen. q̃rtũ ſup Ps. xxiiij. Acceſſus nõ fit vno paſſu ſed plibꝫ gdibus ſiue paſſibꝫ. Ideo accedentẽ ad deum ſpiritualiter. oportet plures hr̃e gradus. Primus ẽ doctrina fidei et hũilitas. Secũdus fides. ad Hebre. x. Accedamꝰ cũ vero corde ĩ plenitudĩe fidei. Ubi dicit Gorra. ſcʒ oĩm credendoꝝ. Itẽ Heb. xj. Oportet accedentẽ ad deũ credere. Gorra. Accedere volentẽ ad deũ. paſſibꝫ mẽtis nõ corporis. credere oportet inquã. q̃a omniũ eſt creator. ⁊ quia ſit remunerator inq̃rentibꝫ ſe. Tertiꝰ gradus eſt dilectio crediti. qr caritas dei dat eſſe vt forma. Quartꝰ gradus eſt ꝯformitas operis. Quia dicit Aug. Nõ locis ſed meritis accedamꝰ ad deũ. Quintus gradus eſt pſeuerantia Math. x. Qui pſeuerauerit vſq; in finem hic ſaluus erit. Sextus diſſolutio corpis ⁊ aĩe. Hi ſunt ſex gradus p quos accedit̃ ad thronũ Salomonis. iij. Reg. x. Accedite ergo ad eum. Sed ne fruſtra credat ſe q̃s accedere. ſtatim ſubdit. Et illuminamini Eccs. iiij. Appropinqua vt audias. Et hoc eſt illuminari ab eo. quia ipſe eſt lux vera que illuminat omnem hominem venientem in hũc mũ

dum Joh.j. Qui ergo ad eum accedit illu/
minat. ⁊ q̄ magis de prope accedit magꝭ il/
luminat. Vñ ⁊ Johes q̄ ſupra pecꝰ domi
ni recubuit ⁊ familiariꝰ ei adheſit pre aliis
illuminatꝰ de eius diuinitate altiꝰ diſſeru
it. Vñ p aquilā deſignat. q̄ aliis ſuprapo/
nitur Ezech.j. Facies aquile deſup ipoꝝ
quattuor Deut.xxxiij. Qui appropinquāt
pedibꝫ eius accipiēt de doctrina eiꝰ. In ſi/
gnum huiꝰ ↄgruit iſte pnceps q̄ ad eum ac/
ceſſit dicit Jairus. qui interptat illumina
tus. ad ſignificādū q̄ q̄ ad xp̄m accedit ne/
ceſſario illumiabit luce grē. Sed qꝛ quis
poſſet terreri accedendo ad tantū dñm. et
pſertim grauatꝰ onere pctōꝝ. Et ideo Ps
dat ↄfidentiā dicēs. Et facies vr̄e nō ↄfun
dent. q. dicat ſm Jnno. Accedite ſecuri. et
dñs vos nō repellet Ps. Quia ipe dñs nō
repellet plebem ſuaȝ. Cōfuſio eſt em̄ alicui
q̄ qñ accedit ad aliquē magnū. ⁊ ille turpit
repellitur ab eo. ſed h̄ nō facit dñs q̄ recipit
hic libenter ſuos in grā. ⁊ in futuro in glīa.
qui ad eū fideliter acceſſerit. Vñ dicit Au
gu. Proijce te in deum. Non eni crudel' eſt
vt ſe ſubtrahat ⁊ te cadere pmittat. Et hoc
eſt quod dicit. Facies veſtre nō ↄfundent
qñ accipiet deus vos h̄ in gratia ⁊ in futu/
ro in glīa Joh.v. Et eum q̄ venit ad me nō
eiiciam foras Jſa.l. Scio qm̄ nō confun/
dar. Et quia pctōꝛ q̄diu eſt in culpa nō eſt
dignꝰ p ſe accedere ad deū. eo q̄ dicit Jo/
han.ix. Pctōres deus nō exaudit. ſcȝ q̄ntū
ad deſideriū peccati. Jdeo plati eoꝝ de/
bent p eis accedere et interpellare p remiſ
ſione culpe eoꝝ. Jn figura huiꝰ iſte pnceps
hic acceſſit ad xp̄m pro impetranda vita fi
lie. quia accedens ad xp̄m humiliter. adora
uit deuote ⁊ fideliter. Vñ p oratione impe
trauit ſuſcitationē. Jn quo oſtēdit magna
eſſe efficacia oꝛonis platoꝝ. qui dū in foꝛ/
ma eccleſie ⁊ eius pſona oꝛant deū. impoſſi
bile eſt vt p pctōꝛibꝫ nō exaudiant. Vñ di/
cit Ambꝛo. in lib. de pnīa. Multoꝝ ſcȝ pla
torum impoſſibile eſt pces cōtemni. Sed
terribile eſt q̄d dicit Grego. de plato in li/
bꝛo paſtoꝛali. ⁊ habent verba in decreto. ⁊
etiā ca. Ad aplice. de ſenten. et remiſſione.
Cum is qui diſplicet ad intercedēdū mit/
titur. irati animꝰ ad deteriora pꝛouocat. Ta
lis ergo ſm ip̄m req̄rēdus eſt ad oꝛanduȝ.
qui ſit idoneus ad placandū. Jſtud debe/
rent ponderare q̄ indignos platos ſciēter

eligunt. pſentant inſtituūt ad curā aīarū
⁊ cetera beneficia. quos eo ipo q̄ eos ſic p̄/
ſentant eligūt vel inſtituūt. ad deū p inter/
ceſſione ſuoꝝ delictoꝝ q̄ſi quoſdā inimicos
mittunt. quo fit vt deū magis p eos pꝛouo
cent ad iracundiā q̄ꝫ flectant ad veniā. Jo
pꝛuideant tales cū diligenti examinatione
⁊ matura deliberatiōe peritoꝝ cū ſe tem/
pus offert. de pſonis idoneis quas pꝛeſen
tent eligant vel inſtituāt. Vñ Prouer.xxvi
Sicut q̄ mittit lapidē in aceruū mercurij.
ſic q̄ tribuit ſtulto honoꝛē. q. di. Sic mer/
catoꝛ qui dꝛ mercurius. ab illo deo q̄ p̄eſt
mercibꝫ. qñ cōputat faciēdo rōnem ⁊ ponē
do vnum cumulū de numeris. ſi immittat
in illum cumulum lapidem. omnē rationē
diſſipat. ita ille qui pfert indignum platū.
omnē cumulū ſanctitatis ⁊ bonitatis i ple
be diſſipat.

B

Dixi ſecūdo q̄ in ꝟ. pꝛe. oſten/
ditur filie huius
pncipis coꝛpalis recēs moꝛtificatio Cum
dꝛ. Filia mea mō defuncta eſt. Jſta filia ſi/
gnificat aīam cuiuſlibꝫ xpiani q̄ hꝫ p̄reȝ ce/
leſtē deū. ad quē clamamus Abba pr̄. vt dꝛ
Gal. Et cui dicimꝰ q̄tidie. Pr̄ nr̄ q̄ es in ce/
lis Math.vj. Habet ⁊ p̄rem ſpūalē terre/
ſtrē. cui cura de ipa cōmiſſa ē. ſ. platū Lu.x.
Curā illiꝰ habe. Sȝ iſta filia moꝛit. qñ per
dit vitā grē. ſ. deū. in q̄ viuimꝰ mouemur et
ſumꝰ. Act.xvij. Pro q̄ ſciendū ſm Johem i
ſuo policraticon li.vj.c.j. Ad idē Jſido.li.j
ca.xij. Homo ↄſtat ex coꝛpe ⁊ aīa. Caro au
tem viuit ab aīa. Vita vero aīe deꝰ ē. Si
cut g̃ fugiente aīa a coꝛpe ſoluit coꝛpꝰ. ita
deſerente deo aīam perit vita aīe. Sic em̄
coꝛpi viuere ē vegetari ⁊ moueri ab aīa ⁊
diſpoſitiōe eiꝰ motibꝫ aīe acq̄eſcere. ⁊ q̄daȝ
obediēdi neceſſitate ↄcoꝛdare. Sic ⁊ aīa
ex eo viuit q̄ ſuo mō vegetat ⁊ mouet verē
a deo. ⁊ h̄ ſi ei ſubiecta deuotōe obtēpat ⁊ i
oibꝫ acq̄eſcit. Q ſi nō acq̄eſcit etiā nō viuit.
Et ponit ibidem Policratus exemplū di/
cens. Nam ſicut coꝛpus qua parte ſui non
mouetur ab aīa in ea toꝛpoꝛē moꝛtis in/
currit. dum ergo totū viuit ad eam totum
diſponitur. que ſe p partes diffundit par/
tibꝫ ſed tota eſt ⁊ opat in vniuerſis ⁊ ſingu
lis. Sic ⁊ deꝰ aīam pfecte viuentē totā oc/
cupat. totam poſſidet regit et figit in tota.
nullus ei angulus exceptus eſt. Quō autē
deus inhabitat partes aīe. ſcȝ intellectuȝ

⁊ voluntatē oñdit idē. dicens. Cū intelle/
ctus deū q̄ ſumme bon⁹ eſt ſui acumine vi/
ſus q̄ntū valet app̄hendit. ⁊ bonū q̄d ille
videt incorrupta voluntas appetit. ⁊ rō ne
declinet ad dexterā vel ad ſiniſtrā. viā ape
rit. tūc dicit̄ pfecte de⁹ inhabitare in aīa.
Ex q̄ dicto ego infero duo. Prīo q̄ licz de⁹
implet oēm creaturā. q2 p ipm oīa facta ſt.
⁊ in ipo oīa viuūt ⁊ ſubſiſtūt. q2 ſine eo nul
la eſt ſubſiſtētia creature. tn̄ ipe eſt ſpecialit̄
in aīa ⁊ ſpecialis vita aīe rōnalis. Naz di/
cit ille Policrat⁹ ibidē. In ceteris creatu/
ris ē p naturā. ſed ſolā rōnalez inhabitat p
grām. Hec Policrat⁹. Quō aūt aīa priuat̄
iſta vita grē. reſtat breuit̄ videre. Progreſ
ſus ſiq̄dē mortis aīe eſt ad ſilitudinē mor/
tis corpalis. Primo em̄ incipit infirmari.
Scōo febricitare. Tertio agōiſare. Quar
to mori. Quinto inuolui ſeu velari. Sex/
to exportari. Septimo tumulari. Poſtq̄
igit̄ prim⁹ hō peccauit. grauē languorē in/
cidit q̄ pri⁹ ſanus fuit. ita vt omib⁹ mēbris
debite vteret̄. In aīa em̄ nr̄a ſunt mēbra
ſpūalia. Ut caput ē mens reſpectu corpis
peccati. Crines cogitatiōes. q̄ iam albi. iā
nigri ſunt. ⁊ fluūt ſepe de capite nr̄o. Oculi
ſunt intellect⁹ ⁊ affectus. Nares diſcretio.
Aures intelligētia. Que oīa ex pmo pecca
to ceperūt infirmari. nec aliq̄d ſtat in ſani/
tate cū oīa iſta nō ſunt in deo totalit̄ de/
fixa. Jō Iſaias ꝯq̄rit̄ d capite. dicēs. Oē
caput languidū. ⁊ oē cor merens. A plā/
ta pedis vſq3 ad verticē nō eſt i eo ſanitas.
Iſa. j. Et alter clamat. Caput meū doleo.
caput meū doleo. iiij. Reg. iiij. Hinc itez a/
lius ſcz Hieremias clamat Treno. iij. O/
culus me⁹ depdat⁹ ē aīam meā. Itez alter
clamat ꝯtra dolorē auriū Hiere. vj. Cui lo
quar. ⁊ quē ꝯteſtabor vt audiat. Ecce incir
cūciſe ſunt aures eoꝝ. ⁊ audire nō pn̄t. Itē
alter clamat ꝯ dolorē vētris. Uentrē meū.
ventrē meū doleo Hiere. iiij. Sic ⁊ alioꝝ
man⁹ plene ſunt ſanguīe. ⁊ cor eoꝝ vanū. ⁊
veloces pedes ad effundēdū ſanguinē. Jō
dauid p oib⁹ dicit. Miſerere mei dn̄e q̄m
infirm⁹ ſum. Et licet pctm̄ originale ꝓpter
q̄d iſta patimur ſublatū ē p baptiſmū. tn̄ re
liquie ipi⁹ manēt. vt vidētes tot mala pro/
diſſe ex pmo pctō. ipm diligēti⁹ caueam⁹.
Scōo oportet morientē febricitare. Nul/
lus ex pdicta infirmitate morit̄ niſi eadem
infirmitas ampli⁹ īualeſcat. Qō fit cum ex
praua cogitatiōe totū corp⁹ incendit̄ ad de
lectationē. licz nōdū ꝯſentit. Tertio opor/
tet eū agoniſare. i. rōnē cū ſenſualitate pu/
gnā ⁊ luctū hr̄e. importunitate tēptationū
bellante. ⁊ iā rōnē vincere. iā vinci. ex q̄ lu/
cta fit pceſſus ad mortē criminalē ſi ꝯtige/
rit rōnē ſuccūbere. Quarto īualeſcēte egri
tudine importunitate impugnatiōis vict⁹
dat man⁹ hoſtib⁹. vt ꝯſentiat i pctm̄. et ex h
ſtatim exalat ſpm̄ ⁊ morit̄. Qō fit qn̄ cōſen/
ſum pbuerit pctō. Sic em̄ ſtatim vita xpo
euolat. ⁊ relinq̄t aīam mortuā. Hinc dicit̄
Leuit. xx. Si q̄s dederit de ſemīe ſuo ido
lo moloch. morte moriat̄. i. ſi dederit aīa
ꝯſenſum pctō. Figurat̄ Judith. xij. Ho/
lofernes dixit eunucho. Uade ⁊ ſuade he/
breā illā. vt ſponte ꝯſentiat habitare mecū
Holofernes interp̄tatur diſſenſio. ⁊ ſignifi
cat diabolū. q̄ mittit eunuchū. i. carnalē de/
lectationē ſeu voluptatē nōdū ope ꝑpetra
tā ad hebreā. i. aīam. vt ſponte ꝯſentiat ha
bitare cū ea. Cōtent⁹ em̄ eſt diabol⁹ vt aīa
ſolū ꝯſentiat in pctm̄. i. peccet ſolo cōſenſu.
Tobie. iiij. Caue ne vnq̄ ꝯſentias peccato
Quito mortu⁹ pānis inuoluit̄. q̄cito em̄
q̄s in pctm̄ cōſentit. ſtatim occultat ea que
diſponūt ad h vt nulli pandant̄. Et ſi ꝑpe
trauerit. eo ampli⁹ velat ⁊ inuoluit. Sicut
adam. Audiui dn̄e vocē tuā ⁊ timui. Et ſta
tim occultando ſeu excuſando pctm̄ dixit.
Mulier quā dediſti mihi ſociā dedit mihi
⁊ comedi. Eua vero dixit. ſerpens decepit
me. Sic dauid miſit occulte pro berſabee.
vn̄ ei dictū eſt. Tu feciſti occulte. ego aūt fa
ciā verbū iſtud i ꝯſpectu oīs iſrl̄. ⁊ in ꝯſpe/
ctu ſolis huius. Sexto effert̄ qn̄ pctis cre
brius repetitis audacter peccat in aperto.
nihil erubeſcens. ſed mag̃ glorians in ma
licia Prouer. j. Letant̄ cum male fecerint.
Hiere. iij. Frons mulieris meretricis fa/
cta ē tibi noluiſti erubeſcere. Septimo tu/
mulatur. cū longa ꝯſuetudo ⁊ malicia pec
candi tranſit in habitum. ita vt etiaz pecca
re deſideret cum nullū habeat incentiuū.
etiā cū omīa impugnātia quieſcūt. Affect⁹
em̄ volendi in talibus nunq̄ quieſcit. Ps.
Prodijt q̄i ex adipe iniq̄tas eoꝝ. trāſierūt
in affectū cordis. Qō improperat dn̄s aīe.
Ezech. xvi. Nec facta es q̄i meretrix faſtidi
oſa augēs pciū. ſʒ q̄i mulier adultera q̄ ſup
virū ſuū inducit alienos. Pꝑter h̃ tranſire
aīaz p has alteratōes pctoꝝ. donec vltimo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

venerit in ſeptimū. a q̄ difficulter ɔuertet.
ſcꝫ a ɔſuetudīe peccati. Et hec oīa colligū/
tur ⁊ reducunt in tria genera mortuorū.
Primo em̄ aliq̄s morit ꝑ occultā ɔſenſus
inclinationē. Scđo ꝑ aptā opationē. Ter
tio ꝑ cōtinuāt intrepidā aſſuefactionē. Hi
tres figurāt ꝑ tres mortuos q̄s xp̄s ſuſci/
tauit. puellā. adoleſcentē. ⁊ lazarū. Puella
in domo mortua ſignificat pctōrē ꝑ cōſen/
ſum tm̄. licet nōdū ꝑ opus. Adoleſcēs dela
tus extra portā ſignificat pctōrē ꝑ opꝰ ap/
tum. Lazarꝰ q̄driduanꝰ pctōr aſſuetꝰ. q̄ ſe/
tet etiā apud longinq̄s. Et tm̄ de ſcđo.

Dixi tertio ꝙ in ꝓ.pre. ¶ E
deſcribit ſaluato/
ris quē ꝑnceps poſtulabat miſeratio Cū
dicit. Ad ieſum. Vocat aūt h xp̄m duplicit
ſcꝫ ieſum Cū dicit. Acceſſit ad ieſum. ⁊ do
minū cōfitet cū dic. Dn̄e filia mea ⁊c. Que
duo mouebāt xp̄m ad miſerandū huic ꝑn/
cipi ſuꝑ mortē filie vt eā ſuſcitaret. Dicta ei
ieſus iō ſaluator Math. j. Vocabis nomē
eiꝰ ieſus. q̄d interꝑtat ſaluator. Ipe em̄ ſal
uū faciet pp̄lm ſuū a pctis eoꝝ. Et qꝛ dn̄s.
ideo oipotēs. ⁊ ex h dꝫ miſereri Sapie. xj.
Miſereris oīm. qꝛ omīa potes. Circa igit
huiꝰ puelle reſuſcitationē ē videndū quō
xp̄s ſuſcitat aīam peccatricem. Tangūtur
aūt hic ſex neceſſaria ad reſuſcitationē ſpi/
ritualeꝫ. Primo deuota orō. q̄d notat in h
ꝙ pr̄ orauit ꝓ ea Jaco. v. Orō fidei. i. fideli
ter facta ſaluabit infirmū Scđo tybicenū
excluſio. ꝑ q̄d deſignat voluptatū et male
ſocietat ⁊ adulatoꝝ ⁊ alioꝝ q̄ hoīem fouēt
in pctō expulſio. Vn̄ Eccs. v. dꝛ. No em̄ ſa
tis recordabit dieꝝ vite ſue. eo ꝙ deꝰ occu
pet delicijs cor eiꝰ. Tertio turbe. i. cogitati
onū malaꝝ expulſio. Cogitatiōes em̄ cir/
cūdātes mentē nō ꝑmittūt itrare ad xp̄m.
Vn̄. j. Eſdre. iiij. dꝛ. Populꝰ terre impedie
bat pp̄lm iuda ab edificatiōe tēpli. Vn̄ tur
ba retardauit ſanitatē languido ante piſci
nā Joh. v. Itē increpauit cecū vt taceret.
Lu. xviij. Itē paraliticū excluſit de domo
Math. ix. Itē cōpreſſit ieſum Lu. viij. ⁊ de
riſit eū. vt h ꝑtꝫ. Itē impediuit zacheū ne
videret ieſuꝫ Lu. xix. Et h impediuit xp̄m
ne ſuſcitaret filiā ꝑncipis. Per q̄ oia ſigni/
ficat ꝙ importunitas malaꝝ cogitationuꝫ
impedit ſalut nr̄e ꝓfectuꝫ. Quarto Petri
Johis ⁊ Jacobi aduocatio. Per Johēꝫ ſi
gnificat grā. q̄ dat homī in cōtritione. Per

Petrū cognitio pcti in ɔfeſſiōe. Per Jaco
bū luctatio in ſatiſfactōne. Hi tres tm̄ di/
ſcipuli familiarꝰ xp̄o legunt affuiſſe i trāſ/
figuratiōe. vbi dn̄s oñdit gloriā future re/
ſurrectionis in ſuo corpe. Per q̄d ſignifica
tur ꝙ q̄ habuerit cōtritionē. ɔfeſſionem et
ſatiſfactionē pctōꝝ. ꝑuenire merebitur ad
gloriā reſurrectōis ſctōꝝ. Juxta illud apl̄i
Si cōpatimur ⁊ cōregnabimꝰ. ⁊ ſi fuerimꝰ
ſocij paſſionū erimꝰ ⁊ cōſolationū. Quinto
requirit patris ⁊ mr̄is tanq̄ notoꝝ coaſ/
ſumptio. i. infirmitatis retroacte cognitio.
Poſtq̄ eni redit ad ſe poſt ꝑpetrationē cul
pe. ſtatim intelligit fragilitatē infirmitatis
hūane in ſe. Vn̄ petrꝰ qui de ſe plus p̄ſume
bat anteq̄ ei ꝓpria fragilitas innoteſceret.
mox vt cecidit reuerſus ē ad ſe. ⁊ fleuit ama
re. vn̄ Math. xxvi. Hinc Hiere. xxxi. Poſt
q̄ oñdiſti mihi ꝑcuſſi femur meū ⁊ egi pe/
nitentiā. Ex q̄ patet ꝙ cognitio ſui multū
valet ad contritionē Job. xvij. Putredini
dixi pater meꝰ es. mr̄ mea. ⁊ ſoror mea ver/
mibꝰ. Iſtam cognitionē Policratꝰ lib. iij. c.
ij. dicit ꝑmā ɔtēplationē cuiuſlibet hoīs ſa
pientiā affectantꝪ. i. ſapiēter ⁊ diſcrete peni
tentiā volentꝪ. vt vicꝫ ɔſideret q̄d ipe ſit. q̄d
intra ſe. q̄d extra ſe. q̄d infra. q̄d ſuꝑ. q̄d cō/
tra. q̄d añ q̄d poſt. Hec ille. Cōſideret ḡ hō
q̄d ipſe ſit. qꝛ creatura fragil in corpe. eo ꝙ
hō natꝰ de muliere breui viuēs tpe. ⁊ hō de
humo. limꝰ de limo. qꝛ terra ē ⁊ in terrā re/
uertet Gen̄. iij. In aīa vero ē nobilis crea/
tura ad imaginē ⁊ ſilitudinē dei facta Ge/
neſ. ij. Quid intra ſe habeat. qꝛ nō auꝝ. nō
gēmas ſed fimū. cum corpꝰ eius nō ſit niſi
vas ſtercorū. ſm̄ Innocē. qrtū in lib. de vi/
litate hūane cōditiōis. Quid extra ipſum.
qꝛ mūdus cū ſuis delectatiōibꝫ. primꝰ cuꝫ
ſuis neceſſitatibꝫ ⁊ indigentijs. Cōſideret
quid ſuꝑ. qꝛ deꝰ cum celeſtibꝫ premijs. an/
geli cum ſuis gaudijs. celū ⁊ ſidera cum ſu
is ſplendoribꝫ. Conſideret q̄d infra. qꝛ in/
fernus cū ſuis ſupplicijs. Cōſideret q̄d cō/
tra. qꝛ demon cum ſuis aſtucijs. Quid an
te qꝛ mors cū ſuis ſtimulis. Quid poſt. cor
ruptio et putredo cum ſuis flagicijs. Hoc
eſt ḡ cognoſcere ſeip̄m et vocare ad ſuſcita/
tionē anīe humane parentes ſuos. Pater
hoīs deꝰ ē. Mater ē tra. Cōſanguīei alia
oīa vt āgli ⁊ ꝓximi ceteriq̄ iuxta hoīeꝫ. Pr̄
nobilis ē. ⁊ iō timeamꝰ eū offēdere. Mr̄ vi
lis ⁊ ignobilis. ⁊ ideo timeamꝰ cor noſtruꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

extollere ꝑ ſupbiam. Cōſanguinei nobiles
ꝛ iō honorādi. diligēdi ꝛ amicabilit̃ ac gra
tioſe tractādi. Et certe q̄ ħ nō nouerit non
nouit ſeipm. ꝛ q̄ ſeipm ignorat. q̄d vtilit̃ no
uit. vt dicit Policrat᷒. vbi ſ. Vñ ꝛ appollo
idolū fert̃ ꝑ ſumma ſapiā dediſſe rñſuz ho
mini. cognoſce teipm. Hinc Ethic᷒ dicit.
Diſcite ꝛ miſeri cās cognoſcere rex. Ordo
q̄s dat᷒ aut mente q̄ꝫ mobil̃ flutus. Quid
ſum᷒ aut q̄d naz victuri gignimur ꝛ vnde.
Hec ille. Et talis cognitio ſm Policratū
q̄druplicē homi fructū affert. ſcꝫ ſui vilita/
tem. caritatē ꝓximi. ↄtēptū mūdi ꝛ amorez
dei. Nō em̄ ſupbit q̄ paruulus ē in ocul̃ ſu
is. ſed poti᷒ dicit. Humiliat᷒ ſum vſq̄q̄ꝫ.
viuifica me ſm eloquiū tuū. Sexto req̄rit̃
man᷒ puelle tentio ꝛ xp̄i vociferatio dicen
tis. ſurge. Manū tenet xp̄s qñ hoiez ī bo/
no ope ↄſeruat. Qd̄ fit duplicit̃. vel ꝑ amo
rē vel ꝑ timorē. Per amorē quidē qñ inſpi
rat dulcedinē celeſtiū. quarū ſpe delectata
aīa opat̃ bona. Et iſta eſt man᷒ dñi dextra
Per timorē aūt tenet manū qñ horrore pe
narū infernaliū abſtrahit̃ ne faciat de cete
ro illicita. Et iſta ē ſiniſtra. de q̄ d̄r in Pſ.
Etem̄ illuc man᷒ tua. ſ. ſiniſtra deducꝫ me.
ſcꝫ ne faciā mala. ꝛ tenebit me dextera tua.
vt faciā bona. Tūc aīa poterit dicere. Aīa
mea in manibꝫ meis ſemꝑ. imo in manibꝫ
poti᷒ dei. Vociferatio vo xp̄i q̄ dixit puel/
le. ſurge. ſignificat neceſſariā eſſe verbi dei
auditionē. ꝑ quā pctōꝛ inſtruit̃ de cetero vi
tare mala. Iuxta illud. Dñe audiui audi/
tū tuū ꝛ timui. Verbū em̄ dei ſanat omēs
languores nr̄os Sap. xvi. Omnipotēs ſer
mo tuus dñe q̄ ſanat omīa. Iō frēs libent̃
verbū dei audiam᷒. vt a morte culpe reſur
gam᷒ ꝛ ad patriā celeſtē ꝑueniam᷒. Ad quā
nos ꝑducat pater ꝛ fili᷒ ꝛ. ſſ. Amen.

Dominica. XXIIII. poſt trinitatis. II
Sermo CXXXI.

Confide filia fides

tua te ſaluā fecit Math. ix. q̄uis
om̄e meritū ſalutꝭ nr̄e penes gra/
tiā diuinā cōſiſtat velut circa cām efficien/
tē. vt d̄r in li. de regulis fidei. Sicut etiam
hoc ipm apl̄s cōfitet̃ ad Rom̄. vi. Gr̄a dei
vita eterna. Et iterū. Gr̄a ſaluati eſtis et nō
ex opibꝫ. Et iterū. Nō ex opibꝫ iuſticie q̄ feci
mus nos. ſed ſm miſcd̄iaz ſuā ſaluos nos
fecit. ad Titū. iij. Nihilomin᷒ tm̄ ad remiſſi
onē pctōꝝ ꝛ meritū ſalutꝭ hūane req̄rit̃ li/
berū arbitriū. eo ꝙ dicit Aug. Qui creauit
te ſine te. nō vult te ſaluare ſine te. Vñ et ſi
meritū ſalutꝭ hūane ↄſiſtat penes grām ef/
ficacit̃. tñ penes liberū arbitriū ↄſiſtit occa/
ſionalit̃. Vñ q̄uis apl̄s dixerit ad Rom̄. ix.
Nō eſt volētis. ſ. velle. neq̄ꝫ currētis. ſ. cur/
rere ꝑ ſe ꝛ ex ſe meritorie. eo ꝙ vt d̄r Phil.
ij. De᷒ opat̃ in nobꝫ velle ꝛ ꝑficere. tñ ita opa
tur in hoīe ꝑ grām. vt nullā vim ſeu violen
tiā inferat libero arbitrio. Licet naq̄ꝫ libe/
rū arbitriū hoīs poſſit inflectere ad bonū.
ſicut pꝫ in paulo quē ꝓſtrauit in via Act.
ix. nō tm̄ pōt cōpellere abſolute. Iō dicitur
Eccl. xv. De᷒ ab initio ↄſtituit hoīem. ꝛ re/
liq̄t illū in manu ↄſilij ſui. Glo. i. in liberta
te ꝓprij arbitrij. Ex q̄bꝫ ego infero ꝙ licꝫ ad
remiſſionē pctōꝝ req̄rit̃ grā aīam excitans
ꝛ adiuuās ꝛ ↄfortās. eo ꝙ dicit Aug. Grā ꝑ
uenit hoīs voluntatē vt velit bonū. ſubſe/
quit̃ ne fruſtra velit. q. d. nō pōt eſſe aīa gra
ta ſine grā. nihilomin᷒ tm̄ ſtatim req̄rit̃ libe
rū arbitriū ad ħ ↄſentiēs ꝛ q̄d in ſe ē faciēs
Nā dñs ſm cōmunē legē nulli dat grāz ni
ſi volenti ꝛ cōſentienti ꝛ q̄d in ſe ē facienti.
Sicut em̄ videm᷒. qꝛ nunq̄ꝫ medicus dat
medicinā purgatiuā ſeu expulſiuā niſi pri᷒
diſponat ꝛ ꝑparet materiā. ꝛ de᷒ nunq̄ꝫ in/
fundit corpi aīaz niſi bñ organiſato. Iſtud
ḡ volens ſaluatoꝛ oñdere ꝙ nullū ſaluat ni
ſi volentē ꝛ ↄſentientē ꝑ liberū arbitriū. ſa/
natur᷒ mulierez emorroiſſam. q̄ ſignificat
aīam pctōꝛis ſanguīe fluentē. vt eaz grē ſa/
lutaris reddat capacē ꝛ aptaz. ꝓmo hortat̃
eā ad ꝑparandū liberū arbitriū vt cōfidat i
eum tanq̄ꝫ in ſalutꝭ auctorē. a q̄ eſt omīs ſa
lus. ꝛ q̄ adiuuat liberū arbitriū hoīs ad ac
cipiendū ꝛ ↄſeruādū grām. vt dicit Anſel.
in li. de libero arbitrio ca. iij. Vñ excitādo
eā ad ſuſcipiendū grām ꝑpat ei᷒ animū di.
Cōfide filia ꝛc. In q̄bꝫ vbis tria tangūtur
Prio naq̄ꝫ ſaluatoꝛ excitādo aīam ad diuā
clementiā erigit eā ꝑ ſpem Cū dicit. Confi
de filia. Scd̄o recōmēdādo ei᷒ beniuolen
tiā laudat eā ꝑ fidē Cum dicit. Fides tua.
Tertio annūciādo magnā ſibi factā grām
ↄſolat̃ ꝑ vitā ſpūalē Cū addit. te ſaluā fec.

Dixi primo

ꝙ in v. ꝑ. ſal Sa
uatoꝛ excitando
animā ad diuā cōfidentiā erigit eā ꝑ ſpem
Cū dicit. Confide filia. acſi em̄ diceret̃ aīe
fideli ꝑ xp̄m curāde. ꝓus opoꝛꝫ te ſperare.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

veniam poſſe conſequi. et tunc me dece-
bit gratiam et veniam conferre. In me em̄
debet eſſe omnis ſpes vite eterne ⁊ ꝟtutis
gr̄e Eccl. xxiiij. Non ergo ꝯfidendū eſt tibi in
aliq̄ bono creato aut tꝑali aut caduco. non
in naturali. non in fortuito. ſed tm̄ i me. qꝛ
oīa p̄ter me te ſaluare nō p̄nt. Vn̄ cū omia
exhauſerit aīa q̄ habet in curationē ſui ni-
hil ꝓficiet niſi ad xp̄m recurrat. Sicut pa
ter in mlīere q̄ multū ꝯſūpſerat in cura ſui.
nec tn̄ ꝓfecit niſi cū ad xp̄m acceſſit. in q̄ eſt
ſalus vita ⁊ reſurrectio nr̄a. ꝑ quē ſaluati ⁊
liberati ſum⁹. ⁊ iō in ipo ſuꝑ oīa eſt ꝯfidēdū
Circa qđ ſciendū ꝙ hoīes ponūt ꝯfidenti-
am diuerſimode in diuerſis. Quidā ei po
nunt eā in bonis naturalib⁹. q̄dā in fortui-
tis. ⁊ quidaꝫ in gratuitꝭ. De p̄mis q̄ ponūt
eam in bonis naturalib⁹. ſunt illi q̄ ponūt
totā ſuā delectationē in potētia. ſapīa ⁊ pul
chritudine. q̄ ſūt bona naturalia. Sed iſta
ꝯfidētia eſt oīno friuola. inutil'. infructuo-
ſa ⁊ vana. De potētia ptꝫ. Nā q̄dā ſunt per
ſe potētes. ⁊ hi ꝯfidūt in ꝓpria potētia. Qui
dā potentib⁹ adherētes. ⁊ hi cōfidūt in po
tentia aliena. Sꝫ talis potētia ē friuola et
q̄ſi nulla. Nā oīs potētia q̄ nō eſt a ſeipa. ſꝫ
fluit ab alia ē oīno nulla. niſi q̄ntuꝫ dat illi
potētia p̄ma. Nulla ē em̄ ꝟtus arboris niſi
q̄ntū ſuſcipit a radice. Et nulla ē virt⁹ mē-
bri cuiuſlibet aīalis ſi i eā n̄ influat ꝟt⁹ cor-
dis. Et breuit' nulla ē virt⁹ poſterior niſi i
eam influat virt⁹ prior. Cū ergo diuīa potētia
ſit oīm potentiaꝝ p̄ma ⁊ ſūma. ptꝫ ꝙ nulla
eſt potētia hūana ſine ea. ⁊ ſemꝑ fruſtra ni-
titur. niſi ab ipa adiuuet'. Vn̄ q̄d ꝓfuit po-
tentia iulio ceſari. q̄ a romanis ꝓditorie fu
it interfect⁹. Quid Neroni. q̄ ignominio-
ſe a romanis fuit expulſus. Quid Alexan
dro q̄ veneno ab amicꝭ ē intercept⁹. Quid
Nabuchodonoſor. q̄ a filio ſuo in tricētas
partes fuit diſſect⁹. Quid Balthaſar. q̄ cū
ꝯcubinis i cōuiuio fuit occiſus. Quid ho-
loferni. q̄ ab vna femīa Judith fuit deca-
pitat⁹. Quid Ciro qui a regina Thamarꝭ
fuit decollat⁹. Et quid me neceſſe ē referre
oēs. cū liquide cōſtat potentiā nō eſſe niſi
a deo Roma. xiij. Et iō dꝛ in Ps. Nolite cō
fidere in p̄ncipib⁹. i filijs hoīm i quib⁹ nō ē
ſalus. Et iteꝝ. Bonū eſt ſperare in dn̄o q̄ꝫ
ſperare in p̄ncipib⁹. Vn̄ qui ꝯfidūt in tali
potētia q̄ ſe iuuare nō pōt. ſil'es ſunt illis q̄
innitunt' ſuꝑ baculū arūdineū. qui cū inni-
tente cadit. ⁊ manū ſibi ꝑforat. ⁊ illi qui ꝑ fi
lum ſtuppe vult ſe de maria rupe deorſum
mittere. Propter qđ dꝛ Jhere. xvij. Male
dictus hō qui ꝯfidit in hoīe. ⁊ qui pōit car
nē brachiū ſuū. Bn̄ dicit carnē. qꝛ caro eſt
res fragil'. niſi teneat' beneficio oſſium. Et
certe ad expientiā vidim⁹ ꝙ q̄ in ſua poten
tia multū cōfidētes alijs iūriabant'. nr̄is
tꝑib⁹ ceciderūt cū caſtris munitiōib⁹ forta
licijs ⁊ ꝑlus. Alij ſunt q̄ ꝯfidunt in ſua ſa-
piētia. Et hi ſil'r friuole cōfidūt. Nā omīs
ſapīa a dn̄o deo eſt. vt dꝛ Eccl. j. Ergo nul
la ē ab hoīe. licet hn̄ aliq̄ ſit ꝑ hoīem vt per
inſtrumētū. Aīa em̄ hūana naturalit' eſt ſi
cut tabula raſa in q̄ nihil ē depictuꝫ. Vn̄ ſi
nō hr̄et doctorē eēt ſicut brutū. Null⁹ autē
doctor p̄t aliq̄d docere niſi hēat a deo qui
mētes hoīm illumiat ⁊ ꝟitatē oñdit. Nā li-
cet homi ꝯcreatū eſt lumē natural' ingenij
⁊ intellectus. vt dicit' in Ps. Signatuꝫ eſt
ſuꝑ nos lumē vult⁹ tui dn̄e. illud tn̄ lumen
lucere nō pōt niſi illuminet' a lumie increa
to diuine ſapiētie. vt dicit Grego. ſuꝑ Eze
chiel'. Omelia. ix. partis prime. Nā fruſtra
doctor exteri⁹ illuminat ſi deus interi⁹ nō
illuminat. vt dicit Grego. in Omelia ſuper
illud. Si quis diligit me. Unde Beda ſu
per illud. Nemo venit ad me niſi pater me
us traxerit eū. Et ſi homies ab homib⁹ au
diunt. tn̄ qđ intelligunt intus dat' int⁹ re-
uelatur. Ille ergo veraciter ſolus ſapientiam
docet qui in celo cathedram tenet. vt dicit
Grego. in li. de magiſterio. Hinc dicit ſal-
uator. Ne vocemini plures mgr̄i. Vn⁹ eſt
magiſter vr̄. Patet ergo ꝙ aīa dꝫ potius
ad deū recurrere ꝑ ſapiētia. a quo eſt omīs
ſapiētia. Et ſi em̄ ab homīe docet'. illum ta
men petat vt aperiat cor ad intellectū quiꝛ
doctori dedit vt doceat. Nō ergo quis con
fidat in ꝓpriā aut alienā ſapientiā ſine deo.
quia omīs talis eſt ceca Roma. ij. Confi-
dis te ducē cecorū eſſe et lumen eorū qui i
tenebris ſunt. Talis fuit ſapiētia philoſo-
phorū. qui eam a ſe hr̄e arbitrantes. repro
bati ſunt a deo. et obſcuratuꝫ eſt inſipiens
cor eorū. vt dicit Bernar. ſuꝑ Cantica ſer-
mone. xxiij. Et Policrat⁹ libro. ij. c. iij. De
his verificatur illud. Perdam ſapientiam
ſapientiū. et prudentiā prudentium repro
babo. Et quod domin⁹ dixit. ſic ⁊ fecit. Nā
plures eoruꝫ propter ſapientiā ꝑierūt. nec
ꝓdeſſe ſibi ipſis ꝑ ſapiam potuerunt. Quid

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eñ ꝓfuit Socrati ſapia. ꝓpter quã veneno
ꝑire ē coact⁹. Quid Senece ꝓfuit ſapia. ꝓ/
pter quã mortꝫ ſupplicii eligere ē cõpulſus
Quid Catboni ꝓfuit ſapia. q̄ dũ ceſarꝫ po
teſtati inuidit. ſe ꝓpria manu occidit. Quid
homero. q̄ dũ paruã nautaꝝ q̄ſtionē ſolue
re nõ valeret de pedicul̃. verecũdia tact⁹ ſe
p̄cipitauit ĩ mare. Quid Ariſtotili. q̄ dũ ꝓ/
fundũ marꝫ penetrare rõne nõ poſſet. fun/
do marꝫ ſe iniecit Ecce ſapia aĩalis ⁊ diabo
lica. q̄ niſi ad mortē ꝑducere pt. Alij q̄ꝫ ꝯfi
dũt in corꝑis pulchritudĩe. de q̄bꝫ dr̃ Eze/
chiel̃. xvj. in ꝑſona hierl̃m. Dñs fiduciã in
pulchritudĩe tua fornicata es. Sꝫ fallax ⁊
vana ē pulchritudo. vt dr̃ Prouer. xl. Et ve
re fallax. q2 ꝓpter eã multi ꝑierũt. Fallax ē.
q2 nõ diu durat ſicut fenũ ⁊ flos agri. q̄ mõ
floret ſed orto ſole areſcit. Vñ Jaco. j. Or/
tus ē ſol ⁊ exiccatũ eſt fenũ. et flos ei⁹ deci
dit. ⁊ decor vult⁹ ei⁹ deperijt. Et h̄ videm⁹
ſepi⁹ ꝙ pulchritudo taliũ modica febricu/
la aut puſtulis ſubito deturpat̃. aut egritu
dine diuturna denigrat̃. ⁊ ſic pulchritudo
deformat̃ ¶ B ¶ De ſcdõ quõ q̄dã ꝯfidũt
de bonis fortune. vt diuites ⁊ auari. q̄ cõfi
dũt in multitudĩe pecuniaꝝ. de q̄bꝫ in Ps.
Qui ꝯfidũt in ꝟtute ſua. i. in fortitudine ⁊
in multitudĩe diuitiaꝝ ſuaꝝ gl̃iant̃. Sꝫ ta
lis ꝯfidẽtia ē etiã fallax. q2 tales ꝑeũt ꝓpter
diuitias in q̄bꝫ ꝯfidũt. Vñ Baruch. iij. q̄rit
dñs eos dicẽs. Vbi ſũt ꝑncipes gentiuꝫ q̄
dñant̃ ſuꝑ beſtias ⁊ ĩ auibꝫ celi ludũt. Qui
argentũ theſaurizãt ⁊ aurũ in q̄ ꝯfidũt ho
mines. ⁊ nõ ē finis acq̄ſitiõis eoꝝ. q. d. vbi
ſunt erḡ apud me nõ ſunt. Vñ ſequit̃. Ex/
termiati ſunt ⁊ ad ĩferos deſcẽderũt. ⁊ alij
in locũ eoꝝ ſurrexerũt Et iõ ꝯgrunt̃ dãna
ti hodie dicẽtes illud Sap. v. Quid nob ꝓ
fuit ſuꝑbia aut diuitiarũ iactãtia. certe ni/
hil. Legit̃ ꝙ in India ſũt tante formice ſi/
cut canes. q̄ auꝝ tãta auiditate cuſtodiũt.
ꝙ pri⁹ ſe ꝑmitterẽt occidere q̄ꝫ auꝝ ꝑderẽt.
⁊ tñ aurũ nõ comedũt. Sic auar⁹ cuſtodit
aurũ. ⁊ tñ nullã interdũ vtilitatē ex eo cõſe
quit̃. ſic ſcriptũ eſt Eccs. v. Qui amat diui
tias fructum nõ capiet ab eis ¶ De tertio
quõ q̄dã ꝯfidũt in dei bõitate. Et iſti cõfi/
dũt in donis dei ḡtuitꝫ. De q̄ ꝯfidẽtia dicit̃
Iere. xvij. Beat⁹ vir q̄ ꝯfidit in domĩo. et
erit dñs fiducia ei⁹. Eſt tñ mag̃ dr̃a in h̄. q2
q̄dã cõfidũt ĩ dei bonitate. Quidã ĩ donis
dei ḡtuitis. eadē dona ſibi appropriantes.

Et iſti ſunt de nũero iſtoꝝ q̄ cõfidebãt ĩ ſe
tanq̄ꝫ iuſti Lu. xviij. Alij ꝟo ſunt qui dona
ĩpis diuinit⁹ collata nõ ſibi ſꝫ deo appropri
ant. Sed iſti tñ in dño ꝯfidũt. De q̄ꝝ nu/
mero erat ille q̄ dicebat. In dño confido.
quõ dicitꝫ aĩe mee. Et iterꝝ. Qui cõfidũt in
dño ſicut mons ſyon. nõ cõmouebit̃ ĩ eter/
nũ. Ac ſi diceret. Qui ꝯfidũt in potẽtia cõ/
mouebunt̃. q2 nõ ē tanta potẽtia q̄ non de/
ſtruat̃. Vñ petra duriſſima a gutta mĩma
deſtruit̃. Juxta illud. Gutta cauat lapidẽꝫ
nõ vi ſed ſepe cadẽdo. Ferrũ licet ſit durũ.
molli tñ rubigine deſtruit̃. Cet⁹ magn⁹ pi
ſcis ē. ⁊ tñ ſepe a cocodrillo vincit̃. Elephãſ
ab vnicorne in ventre ꝑfodit̃. Cocodrill⁹
a quadã parua auicula q̄ ꝑ os ei⁹ intrat vẽ
trem. dirũpit̃. Sꝫ q̄d diſcurro ꝑ bruta. cũ
in rõnalibꝫ meli⁹ iſta patẽt. Nã ſamſon licꝫ
inuictiſſim⁹. a femĩa tñ victus eſt. Jõ bñ di
xit poeta. Nihil adeo validũ q̄d nõ q̄nq̄ꝫ te/
rat̃. Hoc ⁊ ĩ valido ſepe videre potes. Si/
militer q̄ ꝯfidũt in ſapia ꝓpria cõmouebũt̃
Naꝫ vt Salomon ſapiẽtiſſim⁹ decept⁹ eſt
amore mulieꝝ. Et dauid ſpm̃ ꝓphetie hñs
capt⁹ ē amore berſabee. Sil'r q̄ ꝯfidunt in
diuitijs cõmouebunt̃. ſic ꝑꝫ de diuite epu
lone Lu. xvi. Sil'r de pulchritudĩe. ſic Ab
ſolon. de q̄. ij. Reg. xiiij. Solus ḡ q̄ ꝯfidit ĩ
dño bñdicit̃. Vnd Iſa. lvij. dr̃. Qui habue
rit fiduciã in dño hereditabit montē ſcm̃
eius. Et tantũ de primo. ¶ C ¶

Dixi ſecũdo ꝙ in ꝟ. p̄te. ſalua
tor recõmẽdan/
do mulierꝫ beniuolentiã laudat eã ꝑ fidẽꝫ.
Cũ dicit. Fides tua. ac ſi eñ diceret. Sic
credidiſti fiat tibi. Quia eni me credidiſti
deũ q̄ poſſuꝫ ĩfirmũ curare. iõ ſis a paſſiõe
tua ſalua. Pro q̄ ſciẽdũ ꝙ fides m'ta bona
facit hoĩ. Primo eni eſt aĩe viuificatiua. mũ/
dane abũdantie ꝯtẽptiua. ⁊ miraculoꝝ im
petratiua. De p'mo quõ fides ē aĩe viuifica
tiua. ꝑꝫ Abacuc. ij. ⁊ Heb. x. vbi dr̃. Juſt⁹ au
tē me⁹ ex fide viuit. Expõit Hor. Viuit in
p̄nti vita gr̃e. ⁊ ĩ futuro vita gl'ie. Et ſequit̃.
Q si ſubtraxerit ſe a fide. nõ placebit aĩe
ſue. q2 ſine fide ĩpoſſibile ē placere deo. He
bre. xi. ⁊ Abacuc. ij. Qui ĩcredul⁹ eſt nõ erit
recta aĩa ei⁹ in illo. Et ex h̄ ꝑꝫ q̄ntũ hõ dꝫ
cuſtodire ⁊ ſeruare in ſe fidem illibatam et
illeſam ex quo tota vita eius pendet in ea.
Vnde ſi animalia laborant pro iſta vita tẽ
porali. multo mag̃ homo ꝑ vita ſpũali aĩe

ſue. Dicũt naturales ꝙ apes ⁊ formice fu/
giunt loca putrida ⁊ q̄rũt odorifera ne mo
riant̄. Falco licet ſit q̄ntũcũqȝ famelic⁹. tñ
oĩa putrida fugit. Aquila in nido lapidem
p̄cioſum filijs ponit. ne a ſerpente mortifi/
cent̄. Et ita oĩa morte fugiũt. ⁊ vitã cõſer/
uant. Sic etiã deberet hõ vitã aĩe ↄſua
re. q̄ eſt fides ſua. ¶ Sed di. quõ fides vi/
uificat aĩam. ex q̄ caritas dr̄ eſſe vita hoĩs.
j. Joh. iiij. In hoc ſcim⁹ qm̄ tranſlati ſum⁹
de morte ad vitã. qm̄ diligim⁹ fratres. Ad
q̄d rñdeo ſm̄ Horrã ad Hebre. x. in fine. ꝙ
hic loq̄r de fide informata caritate. vñ dici
tur. j. Cor. xiij. Si habuero oẽm fidẽ. cari
tatem aũt nõ habeam nihil mihi prodeſt.
¶ Sed adhuc diceres. Quõ fides viuifi/
cat. Ad q̄d rñdeo. ꝙ ex q̄ fides habet culpã
effugare ⁊ aĩam ab ea purgare Act. xv. Fi/
de purificans corda eoꝝ. ḡ habet ⁊ gratiã
ↄferre. q̄ eſt vita aĩe. ⁊ p ↄñs viuificare. Eſt
aũt fides ſm̄ Apl̄m ad Heb. xj. ſuba rerũ
ſperandarũ. argumẽtũ nõ apparentiũ. Ex/
pone ſic. Fides eſt ſuba reꝝ ſperandarũ. i.
cauſa ſubſiſtendi in nob res ſperãdas. ſ. bo
na futura. ⁊ hoc vel ĩ futuro. q2 faciet in no
bis ſubſiſtere res ſperandas p apertã viſi/
onẽ. vel in p̄ñti. q2 iam facit eas in nob ſub
ſiſtere p ſpem ⁊ expectationẽ. Unde gloſa
Math. i. dicit ꝙ fides generat ſpem. ſicut
abraam yſaac. Et eſt etiã fides argumentũ
.i. pbatio ſiue mõſtratio q̄dã reꝝ nõ apparẽ/
tiũ. Uñ q2 ita antiq̄ crediderũt ↄcludim⁹.
q2 ita eſt. vel ex q̄ dicit ita fides nr̄a. ḡ ita eſt
Hec Horra. Licet ego plan⁹ dixi ⁊ breui/
us. ¶ D ¶ Scdo fides eſt hũane abũdan
tie ↄtẽptiua. Nihil eñ ſic ↄtẽnit oĩa mundi
p̄ſpera ſic fides v̄a. Quõ eñ q̄s nõ ↄtẽne/
ret oĩa tpalia. tã modica. tã vana. q̄ abſqȝ he
ſitatiõe crederet ſe accepturũ bona etn̄a. q̄
ſũt ſũma ⁊ ĩfinita. vñ dic̄ Hiero. ꝙ q̄ verã fi
dẽ de deo hȝ non q̄rit in his miſerijs fieri
diues. Iſtud bñ attẽdebãt p̄res antiq̄ qui
fidẽ hñtes de etn̄is noluerũt h̄ h̄re manen
tẽ ciuitatẽ in terr̄. vt dr̄ Heb. xiij. Sic ptȝ
de abraam de q̄ vt dicit apl̄s Heb. xi. ꝙ o/
bediuit deo. ſ. p̄cipienti ſibi exire de t̄ra ſue
cognatiõis. Geñ. xij. q̄ fuit terra chaldeoꝝ.
in locũ quẽ accептur⁹ erat in hereditatẽ. i.
in terrã chanaan. ſicut h̄r Geñ. xv. Semi/
ni tuo dabo terram hanc. Et ſequit̄. Fide
demorat⁹ eſt in terra aliena habitãdo ĩ ca
ſulis. i. in domib⁹ paruis ⁊ nõ pallacijs. et

p̄pter q̄d. ſubdit̄. ſcȝ p̄pter pmiſſionẽ. vñ dr̄.
Expectabat eñ ciuitatẽ. ſ. celeſtẽ hñtẽ fun
damenta. i. ſtabilẽ ⁊ firmã ppetuitatẽ. cui⁹
ↄditor ⁊ artifex ẽ deus. Hec ibi ſm̄ Horrã
Ecce q̄nta fides in abraam fuit p quã ſpre
ta tpali patria expectabat eternã. Hoc etiã
fecerũt ⁊ alij patres noui teſtamẽti. ſic apl̄i
⁊ alij. qui relictis omib⁹ ſecuti ſunt xp̄m. vt
ptȝ in mult̄ locis euãgelij. ¶ Tertio fides
eſt miraculoꝝ impetratiua. Dicit̄ aũt mira
culũ q̄d eſt ſupra rõnem ⁊ ſupra naturam.
Et quia fides eſt ſupra rationẽ. eo ꝙ opor
tet captiuari intellectum in obſequium fi/
dei. vt dicit Aplus. Et ſupra naturã. q2 eſt
opus potẽtie infinite. Natura aũt hȝ potẽ
tiã finitã. ideo merito impetrat fides mira
cula. Uñ ſaluator Mar. vlti. mittẽs diſci/
pulos ad p̄dicandũ ait. Signa autẽ eos q̄
crediderint. hec ſequent̄. In noĩe meo de/
monia eijciẽt ⁊c. Iſtud ptȝ nõ ſolũ de ſctis
noui teſtamẽti. ſed etiã veteris. de q̄b⁹ He/
breo. xj. dicit̄. Fide trãſierũt filij iſrael ma
re rubrum. Horra. q2 credebant deo pmit
tenti. vnde ibant p mare tanq̄ꝫ p aridã ter/
ram Exodi. xiiij. Abacuc. iij. Uiã feciſti in
mari equis tuis. Uere magna fides. ſicco
pede tranſire mare. Similiter fide muri
iericho corruerũt. vt patet Joſue. vj. i. oẽs
muri ſimul ruerũt. in q̄ fuit maius miracu
lum. ſm̄ Horraȝ. vñ vnuſq̄ſqȝ eſt ingreſſus
locũ contra quẽ ſtabat. Hyſtoria Joſue. vj
dicit. ꝙ p̄ceperat dñs vt ſeptẽ diebus cir/
cuirent filij iſrael ciuitatẽ cum archa domi
ni ⁊ tubis ſacerdotalib⁹. quotidie ſemel et
in octaua die ſepties. In ſeptima autẽ cir/
cuitiõe clangẽtib⁹ tubis ⁊ vniuerſo p̄plo cla
mante. muri corruerũt. ⁊ nõ p̄pter eorũ cla/
morẽ. ſed p̄pter eoꝝ fidẽ. Ecce magnũ mira
culũ. Silr̄ Raab meretrix. q2 credidit ter
rã iericho iudeis tradendã. p̄pter iſtã fideȝ
ſaluata eſt. vt dr̄ Joſue. ij. ⁊ vt dicit Horra.
Apl̄s ponit exẽplũ de meretrice. q. d. Eru
beſcite. ex q̄ fides ĩ meretrice efficacior ẽ q̄ꝫ
in vobis. Nõ ſolũ aũt h̄ oñſum ẽ in p̄rib⁹
veteris teſtamẽti ante obtentã terrã pmiſ/
ſionis. ſed etiã poſt obtentã. Nã Gedeon ĩ
paucis vicit Madianitas Judicum. vij.
Et hoc fecit per fidẽ. q2 ſolũ accepat ſignũ
roris ĩ vellere. Similit̄ Barach credens
p̄pheciſſe delbore ad preceptuȝ dñi deuicit
Jabin regem ſyrie Judicũ. iiij. Et ſamſon
mlt̄iplr̄ philiſteos deuicit Judic̄. xiiij. ⁊ xvj

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iudei ruffi

Similiter Jepte ꝑ fidem āmonitas ſupe
rauit Judicū .xj. Et dauid goliam .j. Reg.
xvij. qꝛ dixit. Tu venis ad me cū haſta ⁊ cli
peo. Ego autē in noīe dñi. vñ ꝯcludit apl's
ꝙ ſancti ꝑ fidem vicerūt regna. Nec ſoluȝ
ſancti ſed etiā gentiles. Sicut legit̃ de Ale
xandro magno in ſcolaſtica hiſtoria. ad cu
ius ꝑces dñs incluſit iudeos ruffos ī mon
tibꝫ. ⁊ eos montibꝫ hincinde circūdedit vt
exire vſqꝫ ad tpa antixp̄i non poſſint. Ecce
fides quāta opatur nō ſoluȝ in catholicis.
ſed etiaȝ paganis. Quia ḡ iſta fides fuit in
iſta muliere. Ideo dñs eam ꝓpter fidē ſuā
curauit. Et tantū de ſecundo. ¶ E ¶

¶ Dixi tertio ꝙ in ꝟbis ꝑmiſſis
ſaluatoꝛ annūciā/
do magnā gratiā ipi anīe factā. eam ꝯſola/
tur ꝑ reſtitutionē ſalutis ſeu ſanitatis ſpi/
ritualis. Cū dicit. te ſaluā fecit. acſi eēm dice
ret. Ecce nullo genere medicoꝝ curari po/
teras. Ecce vnica fides te ſaluā fecit. O ꝙ̄
iocundū ⁊ ꝑcioſuȝ donū ſalutis. Pro quo
ſciendū ꝙ tripliciter ſaluat hoīem. Sum⁹
eēm infirmi. ⁊ ideo indigem⁹ ſalute corpora
li. Sumus naufragi. ⁊ ideo indigem⁹ ſalu
te ſpirituali. Sumus clauſi ⁊ ꝑegrini. et iō
indigem⁹ ſalute celeſti. De ꝑmo dꝛ Eccl'i.
xxx. Nō eſt cenſus ſup cenſum ſalutꝭ corpo
ris. ⁊ nō eſt oblectamentū ſup cordis gau/
diuȝ. Hac ſalute ſaluat dñs tam bonos ꝙ̄
malos. qñ alleuiat eos a corporali infirmi
tate. Ps. Homīes ⁊ iumēta ſaluabis dñe.
Saluat aūt iſta ſalute triplicit̃. qꝛ ⁊ ab in/
firmitate corporꝭ quo ad ſe. ij. Machab. j.
Populus qui eſt hieroſolymis ⁊ in iudea
his q̄ ſunt ꝑ egyptū iudeis ſalutē ⁊ ſanita/
tem. Et Jaco. v. Oro fidei ſaluabit infir/
mū. vñ ſequit̃. Orate ꝓ inuicē vt ſaluemini.
Itē quo ad deū Iſa. xxxiij. Dñe miſerere
nr̄i. te eēm expectam⁹. Eſto brachiū nr̄m in
mane. ⁊ ſalus nr̄a in tpe tribulatiōis. Ps.
Iſte paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eū. et
ex oībꝫ tribulatiōibꝫ ei⁹ ſaluauit eū. Itē ab
hoſtiū ꝑſecutiōe. q̄ ad proximū Hiere. xv.
Dabo te ꝑplo huic in murū ereum fortem.
⁊ bellabūt aduerſum te. et nō ꝑualebūt. qꝛ
ego tecum ſum vt ſaluem te ⁊ ſeruē te. dicit
dñs. Iſta ſalute ſaluauit dñs iſtā mulierē
in corpore. vt eſſet ſana q̄ ad ſe in corpore. ⁊
quo ad deū ne tribularet̃ infirmitate. et q̄
ad proximū. ne obprobriuȝ pateret̃. ꝓpter
fluxum ſanguinis ab hoīe. Scđa ſalus eſt
ſpiritualis. de qua Eccl'i. xxx. Salus aīe in
ſcītate iuſticie. Hac ſaluat dñs ſolos ſan/
ctos. Ps. Salus aūt iuſtoꝝ a deo ē. Sal
uat aūt iſta ſalute triplices homīes. Prio
humiles. iuxta illud Ps. Tu ꝑplm humilē
ſaluū facies. Et ad Philip. Saluatorē ex
pectam⁹ dñm nr̄m ieſum xp̄m. Scđo ſal/
uat paupes. iuxta illud Ps. Saluos faci/
et filios pauperū. Tertio ſaluat ſperātes
in ſe. iuxta illud Ps. Saluabit eos q̄ ſpe/
rauerūt in eo Eccl'i. xxxiiij. Spes illoꝝ in
ſaluantem illos. ⁊ oculi dñi in diligētes ſe.
Tertia eſt ſalus celeſtꝭ Iſa. xlv. Saluat⁹
eſt in deo ſalute eterna. Hac ſaluat de⁹ ſo/
los bonos Iſa. xlvj. Dabo in ſyon ſalutē.
⁊ in iſrael gloriā meā. Hac ſaluat remouē/
do penit⁹ culpā. j. Reg. xj. Cras eēm erit vo
bis ſalus cū incaluerit ſol. Sol calid⁹ om/
nes immūdicicias ſiccat. Tunc aūt calidiſ
ſim⁹ eſt cū eſt in meridie Cantic. j. Indica
mihi vbi paſcas vbi cubes ī meridie. Hoc
autē erit in gloria eterna. vbi erit feruētiſſi
mus amor homis ad deū. qꝛ tūc erit cami/
nus in hieruſalē caritatis q̄ mō eſt ignicu/
lus paru⁹. Iuxta illud Iſa. xxxj. Ignis eſt
in ſyon. ſed camin⁹ in hierlm. Tunc erit ſa
lus a deo ꝑfecta. qꝛ remouebit nō ſolū cul/
pam. ſed etiā omnē miſeriā Iſa. lx. Pro eo
ꝙ fuiſti derelicta. ponā te in ſuperbiā ſecu/
loꝝ. et ſcies qꝛ ego dñs ſaluans te. ⁊ redē/
ptoꝛ tuus fortis Jacob. Tunc etiā erit ſa/
lus inſup a deo ꝑfectiſſima. qꝛ remota cul/
pa ⁊ miſeria dabit ſecuritatē ⁊ fiduciā de ſa
lutꝭ eternitate Hiere. xxiij. ⁊ xxxiij. In die
bus illis ſaluabit̃ Juda. ⁊ iſrael habitabit
ꝯfidēter. Et Joh. xvj. Gaudiū vr̄m nemo
tollet a vobis. Quā ſalutē nobis concedat
auctoꝛ ſalutis qui viuit ⁊ regnat in ſecula
ſeculorum. Amen.

¶ Finiunt ſermones venerabilis magi/
ſtri Nicolai blony decretorū doctoris de
tpe impreſſi Argētine Anno dñi. M. cccc.
xciiij. Finiti in die ſancte Cecilie virginis
⁊ martyris.